

Franz Jožefova grenčica čisti črevo, zboljša kri, pomiri živce.

vom kmetu le pozna. Naj bi ubogi ter brezposelni tudi tedaj pomagali kmetu, ko jih v denarju ne more plačati! Kmetško dekle.

Sprejem gojenk v kmetijsko-gospodinjstvo šolo v Marjanišču v Ljubljani. S 1. oktobrom t. l. se otvori 31. tečaj gospodinjstva šole, ki bo trajal 10 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom št. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem poslopju poleg Marjanišča na Poljanah v Ljubljani. Teoretični del obsega verouk, vzgoje, slove, računstvo, knjigovodstvo in kmetijsko gospodarstvo, vrtnarstvo in sadjarstvo, živinorejo in živinozdravstvo, poljedelstvo in kemijo. Gojenke se praktično vežbajo v kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), krojnem risanju, pranju, likanju, v mlekarstvu in sirarstvu, v vrtnarstvu itd., vadijo se tudi v ravnanju z bolniki in bolno živino. Tista, ki bo sprejeta v zavod, plača mesečno za hrano, stanovanje in razsvetljavo, to je sploh za vse 450 Din, od katerih del se poravnava lahko tudi v živilih. Vsaka gojenka naj vzame s seboj v tečaj obleko, perilo in obutev, potrebno za delo in praznik. Nadalje perilo za posteljo: dva para rjuh in štiri prevleke za blazine, 4 brisače, 4 servijete, ki so lahko tudi iz domačega platna. Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjstvo šolo, morajo: 1. dovršiti 16. leto, 2. predložiti zadnje šolsko izpričevalo; 3. predložiti zdravniško izpričevalo, da so zdrave; 4. navesti kakšnega stanu so starši in kakšen je njih dosedanji glavni poklic; 5. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da zanje plačajo vse stroške šolanja; 6. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu. S temi podatki in potrebnimi prilogi opremljene, lastnoročno pisane, ne-kolkovane prošnje za sprejem naj se vpošljejo na vodstvo Marjanišča v Ljubljani vsaj do 15. septembra 1932. Pri sprejemu deklet v gospodinjstvo šolo se bo oziralo po možnosti na prošilke iz vseh slovenskih pokrajin. — Vodstvo Marjanišča v Ljubljani.

★

Cene in sejmska poročila.

Mariborski živinski sejem dne 9. avg. 1932. Prignanih je bilo 12 konjev, 15 bikov, 161 volov, 278 krav in 17 telet, skupaj 483 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 2.50 do 3.50 Din, poldebili voli od 2 do 2.25 Din, plemenski voli od 1.50 do 2.25 Din, biki za klanje od 1.75 do 2.50 Din, klavne krave debele od 1.25 do 2.50 Din, plemenske krave od 1.25 do 1.75 Din, krave za klobasarje od 0.50 do 1.25 Din, molzne krave od 2 do 2.25 Din, breje krave od 2 do 2.25 Din, mlada živina od 2 do 3 Din, teleta od 3 do 4 Din. Prodanih je bilo 277 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 12. avg. 1932. Na ta svinjski sejem je bilo pripeljanih 243 svinj. Cene: mladi prašiči od 5—6 tednov stari 75—80 Din, 7—9 tednov 95—100 Din, 3—4 mesece 180—250 Din, 5—7 mesecev 300—350 Din, 8—10 mesecev 400—450 Din, 1 leto stari 500—650 Din. — Kilogram žive teže 5—6 Din, kilogram mrtve teže 10—10.50 Din. — Prodanih je bilo 89 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg 8 do 10 Din, II. vrste 6 do 8 Din, meso od bikov, krav in telic od 4 do 5 Din, telečje meso I. vrste od 8 do 10 Din, II. vrste od 6 do 8 Din, svinjsko meso sveže od 10 do 16 Din.

DRUŠTVENE VESTI

Slomškova proslava pri Sv. Urbanu nad Mariborom. V nedeljo dne 28. avgusta proslavi Prosvetno društvo v Kamnici 70letnico smrti velikega mladinskega in narodnega prebuditelja škofa A. M. Slomška. V ta namen bo pri Sv. Urbanu nad Mariborom, na krasni razgledni točki, fantovski tabor, na katerega so vabljeni vsi dobromisleči fantje, zlasti člani fantovskih odsekov in prosvetnih društev ter verskih organizacij iz vseh sosednjih župnij. Ob pol 10. uri bo obhod s sv. Rešnjim Telesom, pridiga dr. Josipa Jeraja in služba božja, med ka-

To velja seveda tudi pri pranju. Zato vzemite vedno le Persil brez vsakih primesi, kajti Persil vsebuje mnogo najboljšega mila.

Ne pozabite, da se raztopi Persil v mrzli vodi!

Persil za vsako perilo.

vojna poročila, vnovič dokazujejo popolno zanesljivost navedb v sv. pismu stare zaveze.

Zajčje gorje in ponos. Zajec je sedel pod grmom in plakal:

»Najslabotnejši, najstrahopetnejši sem na vsem helem svetu. Bojim se vsega, in pred vsem trepetam. Ptice se bojim, miši se bojim, vsega, prav vsega se bojim in ne kaže mi drugega, kakor da se utopim. Prišel je k reki, lezel skozi bičevje in gledal, kje bi bilo boljše skočiti v vodo.

Tedaj so ga ugledale žabe.

Sic — in v vodo!

Nak, je pomislil zajec, ne bom še skočil v vodo: še so na sve-

grozo govorila. Vendar oče, dobro vedoč, odkod nesreča, je sklenil javnosti vse prikriti; snažnost žensk pa je storila, da bolezen skoraj nič ni napredovala. Morebiti bi se dala še celo ozdraviti? Ta žarek upanja zasijal je tudi v duši Rahele po čudovitih vesteh o novem preroku, ki gobavcem pomaga le z eno svojo vsemogočno besedo. Tudi Jehuda je že zdavnaj kaj takega slutil in se bal, da se take želje gojijo v njegovi hiši. Danes je hotel priti resnici na sled.

»Nov prerok je vstal v Izraelu!« opomni le kakor mimogrede.

»Tudi midve sva slišali pred nekaterimi dnevi ta glas. Bili sva zunaj hiše. O ne boj se, Jehuda, bili sva celo zagrnjeni; nikdo naji ni spoznal!« reče Rahela. Ker je Jehuda mirno poslušal, nadaljuje gospa:

»Res čudovite reči se govorijo o novem preroku. Pričakujejo ga ravno zdaj k velikonočnim praznikom v Jeruzalem.

»In ti, Rahela, veruješ, da novi prerok z eno besedo ozdravlja bolnike?« vpraša s povdarkom rabi.

»O, zakaj bi ne verjela; saj je ves svet priča čudežev, ki se godijo po cestah in mestnih ulicah!« odgovori pogumno Rahela.

»In ti, Rahela, veruješ, da ta novi prerok oživlja mrtve?« vpraša s strogim glasom rabi.

»O, zakaj bi bilo nemogoče, da bi se Bog, kakor nekdanj, tudi dandanes ne spomnil svojega ljudstva!« odgovori s strahom Rahela.

»In ti veruješ,« vpraša rabi z glasom od jeze se tresočim, »da more ta novi prerok ozdraviti tudi gobavce?«

Ubogo ženo oblijejo gorke solze. »Jehuda, saj ni mogoče, da bi tvoje blago srce ne privoščilo otroku tiste sreče, katere je deležnih postalo že toliko med nesrečnimi najnesrečnejših ljudi — gobavcev!«

Kakor stena bled je postal rabi Jehuda. Ostaja sedeč na preprogi, se je z lakti naslonil ob kolena, podprl z dlanmi glavo ter začel premišljevati.

Mati in hčerka sta tiho odšli. Bridko se je razjokala Rahela v svoji spalnici, — tu morebiti